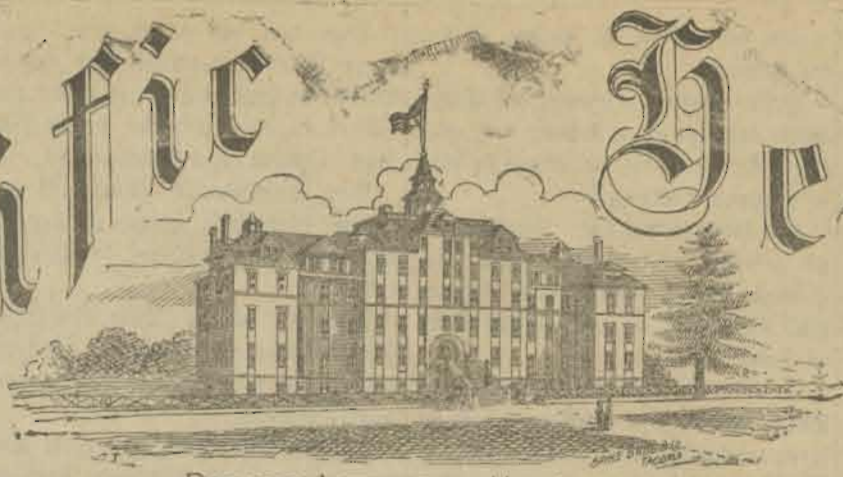

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 47

Parkland, Wash. 25. Novbr. 1895.

5te Aarg.

Elst Jesus!

Elst din Jesus som en Broder,
Som en søn og kærlig Moder,
Som en god og trofast Fader,
Der i Nød dig et forlæder.

Elst ham endnu mer, min Ven:
Som en Brud sin Brudgom skøn!
Giv dig hen med Liv og Sjæl
Til ham, som er din bedste Del.

Tro og trost dig til ham helt —
Ikke skulde vis og delt.
Nød ham kun med kærlig Si,
Uden mindste Skin af Løst.

Han har elstet dig og givet
Paa sin Kærlighed bevist.
Aldrig hørte du han svedet
Har den Pagt, som han befestet.

Med sit Blod paa Korsets Træ,
Aldrig fandt du bedre Læ
Mod Synd og Sorg og Satans Pin
End trost at hvile ved hans Bryst.
O s m. A s t a l i o n.

Ensom, fremmed i et fremmed Land,
Vandrer jeg, men ser i Tro dog ham,
Som fra Ensomhed og fremmed Stavn,
Hjem mig fører ved sin Haand.

Underlig for mig det nok ser ud:
Oder vilde Hele hjem til Gud,
Men i Pøn og Tro ham følger jeg,
Paa hans smale Hørde-vei.

Oste ser jeg Gnavens vide Gab,
Og dens Hyl mig frygt indgydet har;
Men til Herden god jeg sætter Vid
Da, og beeder: Stand dig hid!

Atter Fred og Glæde drager ind,
Fregten jages bort fra Sjæl og Sind;
Og min Hyrdes Horn jeg følger glad
Ege ind i Himlens Stad.

Da er endt den smale Hørdevei,
Udrens fæle Hyl der høres ei;
Men for evig skal jeg tro og fri
Sunge til min Hyrdes Pris.
O s m. A s t a l i o n.

Memento Mortis.

Der laa i Middeltalderen i det sydlige
Frankrige et Kloster, som kaldtes "La
Trappe". Munkene, som boede der, og
som efter Klosteret kaldtes "Trappister",
maatte blandt andet aflegge Løfte om
Tavsighed. De maatte ikke tale mere end
høist nødvendigt, og naar de mødtes
udenfor Gellerru, turde de kun sige de
to Ord: *Memento moris*.

Disse to Ord, som paa Norsk betyder
"Tænk paa Døden", var det eneste, de
havde at leve for.

Skjødt vi vel ikke kunne iansammen
med dem i denne Opfattelse af Livet,
saa maa vi dog erkjende, at det kunde
være godt for mange, særlig i vore
Dage, om de havde Tærkerne mere hen-

vendte paa Døden. Mange Mennesker
gaa sorgløse gennem Verden uden
egentlig nogenfinde at tænke paa, at
Døden ogsaa en Gang vil træffe dem.
Mange af deres Venner og Slægtinger
ribes bort af Dødens Haand, men
dog falder den Tanke dem sjelden ind,
at "det maaske næste Gang er mig, der
maa adlyde Dødens sire Bud". Og
om de tænke derpaa et Dieblit, saa for-
staa de saa godt at sige denne Tanke
bort.

Andre Mennesker have saa travelt
med at tænke paa denne Verdens Ting,
at de aldrig "saa Tid" til at tænke paa
Døden. Det gjælder kun for dem om
at samle sig Rigdom og Gæve for dette
Liv. De glemmer, at de intet kunne
tage med sig herfra, naar en Gang Dø-
den kalder.

For saadanne Mennesker vilde det
være godt, om de havde "Trappister-
nes" Ord, *Memento moris* i Grindring.
Dermed vilde der komme mere sand Ad-
vor ind i Livet og dermed mere Guds-
frygt.

Nu maa de ikke tænke, at det er min
Mening at gjøre Folk til "Hængehøve-
der", som hverken har Die eller Dre
for alt det skønne, som findes i Livet,
men kun kan tale om Døden med dens
Rædsler og Sorger. Nei, Gud har gi-
vet os dette Liv for at vi skulde glæde
os derved, og prise Skaberens for alt det
skønne, som han har indsat i Naturen
til Trost og Opmuntring for os.

Og ligesaa lidt, som vi leve for at
spise, ligesaa lidt leve vi for at dø.
"Med Døden vi Livet begynde". Bort
Livshaab bærer ud over Døden og ind
til det rette Liv, til det Liv, som Gud i
sin uendelige Naade har givet os Ad-
gang til igjennem Troen paa Jesus
Kristus. Derfor, naar vi sætter Or-
dene *Memento moris* som Overskrift
over vort Liv, da maa vi ikke glemme
at tilføje Ordene *Memento vivere* "Tænk
paa Livet".

Had os kun betragte os som Medeta-
gere til det evige Liv, men lad os huske
paa, at vi ikke saaledes som hine Trap-
pister blikte sig ind, kunne ved egen For-
tjeneste træffe os Adgang til "Livet",
men at det kan er igjennem Troen paa
Jesus Kristus at Adgangen erhverves;
hi

"Da Guds Sjæl til Jorden laa,
Det var kun Tro, som spurgte om,
Hvor den og ei for Verden at,
Et Himmeriges Dør tilfals."

C. S.

En Menighed i Kamias blev i For-
aaret enig om at afska 100 Acres med
Hvede og aarvise Udbyttet til Betaling
af Kirkegælden. Alt Arbejde blev be-
rent frit.

Et Stykke Kirkehistorie, fortalt af Tyroler-Sognefogden i Zillerdalen.

(Af C. Junck.)

(Fortset.)

Endelig bestemtes der, at vi skulde
grundlægge et nyt Zillerdal her ved
Lomniges Bredder, paa det store Gods
Gneisenau, som Kongen havde kjøbt.
Men dette havde i en lang Tid været
uden Bestyrelse og var saagodtsom for-
vandet til en stor Orken, hvor ikke en-
gang de nøisomme Faar kunde finde
Føde, og man spaaede os fra mange
Kanter — distrikt baade i ond og god
Mening — at vi Alle vilde komme til
at sulke hjæl. Nu, Gud har ledet Alt
til det Bedste, og Kongen mente os det
og saa godt. Det viste sig, at Jord-
bunden var meget frugibar, saafarnt
den var bleven ordentlig oparbejdet; nu
er jo Sønen at se til som en hyggig Hæve.
Regjeringen forpagtede og solgte os
Grundstykkerne saa billig, at vi næsten
Alle ved Guds Betsignelse sidde i gode
Kaar. Egentlig fattigfolk findes her
ikke. Men den første Tid havde vi me-
get at staa i, og Mange tænkte nok med
Længsel paa de fede Græsgange og de
frugtbare Enge i Hjemmet.

Fremdeles pinte det os, at vi med
Hensyn til Kristendommen fandt det saa
ganske anderledes her i den evangeliske
Menighed, end vi havde ventet. Vi
indsaa snart, at de Allerfæste af dem,
der kaldte sig Evangeliske, slet ikke be-
skymrede sig om Evangeliet, og at der i
deres Levnet aabenbarede sig en langt
ringere Grad af Gudsfrugt og Sæde-
lighed, end mellem vore katolske Lands-
mænd hjemme i Tyrol. Allerede i de
første Dage efter Ankomsten maatte
vore Koner og unge Piger høre og se
Ting, som de aldrig før havde oplevet.
De bluedes, rødvædede, græd bitterlig og
løb hen Bet, men det var dog dog
bleven nedlagt i Hjertene. Ja, det
haade intetende og harmede os. Mange
Folk her vilde slet ikke tro, at vi virkelig
havde vandret ud for Troens Skyld,
de mente, der maatte have været store
andre Fordele med i Spillet. Da de saa
mærkede, at dette ingeninde havde væ-
ret Tilfælde, lo de os ud og kaldte os
misdige Dødsfæ, der havde ladet sig
tage ved Næsen paa Grund af vor egen
Dumbhed. Og disse var de Evangeliske!
Det var tunge Dage; mere end en Uge
sag af Hjertoe og forvandt den aldrig!
Endnu var der Noget, som gjorde os
jægmødige. Kirkestrid i Preussien
bragte en Tid religiøs Spaltelse mel-
lem os, men ved Guds nådige Hjælp
blev Egeværk om atter oprettet. Være

var det, at endel unge, ubeslejede
Mænd og Kvinder lode sig tolke til Fra-
fald ved Atheisters, Spotteses og Evi-
leres Overtalelser. Mangen Fader og
Moder gik i Graven af Sorg derover!

Vi sit føle, at vi skulde lære hvad det
vil sige, at "saa imod indtil Blodet".
For Mange blev Kampen for haard,
bitter Hjemve slydte deres Hjerter. De
Gamle fandt sig aldrig rigtig tilfreds
her, omtrent Hundrede vandrede atter
tilbage til Zillerdal og holdt sig udo-
ret til den katolske Kirke. Hos Andre
være der sig en ubetingelig Vandrel-
lyst — engang løsrevne fra den hjem-
lige Jordbund, droge de videre og vi-
dere ud i det Fjerne; i alle Verdens-
dele finder man nu enkelte Tyrolere
fra Zillerdal. Atter Andre har den
preussiske Regjering ansat ved store
Jordgods, ved Meierier og i Forstvær-
nets Tjeneste, Alle naturligvis dygtige
Folk. Derfor har Menigheden ikke til-
taget i Mængde, skjønt Gud rigelig har
betsignet os med Børn; den er aftaget,
ja bliver fremdeles mindre og mindre.
Vi kunne ikke udelukkende gifte os ind-
byrdes, fordi vi ere saa faa; deraf föl-
ger, at Nationaldragten, Stikkene og
Bygningsmaaden med Tiden vil for-
svinde. Men lad det kun sære, naar
vore Navne blot maa være skrevne i
Himlen! Vi have handlet, som Sam-
vittigheden tilfagde, og Gud har rigelig
betsignet os i vort nye Hjem! Ham
være Lov og Pris for Alt! Ogsaa for
vort gamle Hjem har det været til Bel-
signelse, at vi gjorde dette Skridt. Som
Reiseren dengang handlede med os, gjør
han neppe en Gang til! I Regjeringen
er Meget bleven anderledes. Vore Fæ-
dre have taget imod Stødet for den yn-
gre Slægt, og derfor vil Gud lønne
dem paa Dommens Dag. I vort kjære
Hjemland har Evangeliet siden i Stil-
hed gaaet sin Gang — Lyset vil ogsaa
oplynde der. Et lille Ligt udskudt Eer-
der — Gud giver Rædder! Jo mere vi
høre saaret i Tro og med Gaaud, desto
mere skulle vi høre med Færdssorg,
naar Alt er moderat! — (Næst)

Store Kirker. Peterskirken i Rom
nummer 54,000 Personer, Domkirken
Mailand 37,000, St. Paulskirken i
London 25,000, Sofia-Kirken i Kon-
stantinopel 23,000, Notre-Damekirken
i Paris 21,000, Domkirken i Brno 13,
000, og St. Marcuskirken i Venedig
7,000. Og dog lyder ikke Evangeliet
i nogen af disse Kirker, uden ganske en
og anden Gang i St. Paulskirken
London.

— Vise Mænd frigte Adgang
være Verden mere end Adgang.

Rettelser:

Et lidet Uheld, som dog ikke er saa fjeldent i Blodverbenen, rammede vor lille "Herold" forrige Uge, idet Sættøren ved Ombyrdningen kom til at udelade en Del af Past. Larsens Stykke, om h' arde tilføje, at den Sæining, som blev tilbage, kom til at sige just det modsatte af hvad der var sagt. Læserne snubbede maasse lidt over, at vi skulde bede at blive staaende for at modtage flere Bidrag til "P. L. U." Det var i gamle Dage, da Salomons Tempel byggedes, at Bidragene til Templet kom ind i en saadan Rængde, at Kongen lod Folket vide, at der ikke behøvedes mere — dertil er det dog endnu ikke kommet herude hos os.

Det ubeladte Stykke lyder som følger:

— — Der høres saamegen Klage over frange Tider, men siden jeg kom tilbage fra Osten har jeg forsøgt at undersøge Sagen og har befundet at Klagen er for en Del ugrundet, hvad Washington angaar. Mad, Sko og Klæder ere meget billige her, og med Arbeide og Fortjeneste er det slet ikke saa daarligt. En god Ting er det, at Veiret er saa mildt, at Sagvuller og Fabrikker kan drives ogsaa om Vinteren, baade Dag og Nat.

Det er ikke bra, at lægge sig paa Ladstiden og bare strige over haarde Tider. Hvis dette skal bevare, saa kan nok Gud finde det nødvendigt at gjøre Tiderne endnu haardere.

Bare den Selvopholdelsesdrist kunde komme i vort norste Folk, som der var i de første Settlers her i Landet, og i deres Efterkommere i de første 20 a 30 Aar, saa ville vi atter se Velstand og fornsiet Sind, om ikke just stor Rigdom og Overskud, hvis ikke Gud kommer med særegne Straffedomme.

Vi ville bede: "Slaan os derfra, fjære Herre Gud!"

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortset.)

Her tages Rasker med nedlagt Laks ombord.

Columbia-Bakken, hermetisk nedlagt i saaa Blisæsker, sendes over den hele civiliserede Verden og endnu længere; nedlagt Dog-Solmon 3: Hundelaks, en for europæiske Munde næsten uspiselig Vare, gaar saaledes til det indre af Afrika.

Lidt længere oppe standses atter ved et Cannery for at tage Fisk med. Det er Brookfield, som er af Regler, en politisk Stærkelse i Washington og Medlem af Statens Senat.

Dagom Canneries er en liden Fiskerby grupperet opad Bakkerne og paa Flaader i Vandet. Jim Crow Creek udmunder her. Langs denne lille Aa op igjennem Dalen bor ogsaa nogle faa af vore Landsmænd.

Atter et Stykke længer oppe passerer vi Boy View Cannery og saa endnu nogle Mile længer oppe kommer vi til Stamakowa, et lidet Ladested med et Sagbrug og nogen Tømmertrafik, etpar Butiker og Salooner, samt en Avis.

Stamakowa Elven falder ud i Columbia her, op igjennem Dalen langs denne er en skandinaviske Bygd, som er en af vore gamle Missionspladse, som desværre ikke er blevet fjøttet, som den burde og derfor er gaaet tabt for os.

Den fjerde Augusta-Synode har nu Menighed og en pen liden Kirke op

Valen, den betjenes af Pastor Edlund fra Astoria.

Pastor Nissen har gjentagende Gange været anmodet om at komme der, men tror ikke det er ret at trænge sig ind i en organiseret Menighed.

Fra Stamakowa gaar Dampbaaden ind gennem en naturlig Kanal eller Slough, hvoraf der fins saamange paa disse Kanter, og afforier derved Veien en Smule.

Kanalen er ikke meget bredere end at Dampbaaden godt passerer. Bredderne ere lave og fogbeboede, med et lidet Hus hist og her. Husene er byggede paa høie Bøle for de skadige Oversvømmelsers Skyld. Ved Fuldmaane Flov tid dækkes disse Øer og Holmer af Vandet, omend kun for en Times Tid.

Ude i Columbia er milelange Sandbanker, som i Fiskeiden benyttes til at drage Bød paa. Disse Bød engl. Sein er store Garn, hvormed Vandet affænges i en Halvcirkel. De drages isand med Hestkraft og fører da med sig en Mængde Fisk.

Snart har vi Cathlamet, Pastor Nissens Residens og vort foreløbige Bestemmelsessted i Sigte.

Den lille By ligger vaklert fra Vandet opad de grønne Bakker mod Skogen og Fjeldene i Baggrunden.

Midtpartiet nede ved Vandet dannes af Warrens Cannery og dets Raier og Rætrækker, Bygningerne er hvidmalede.

Paa Nedsiden af Canneries er Wests Dok, og et stort Pakhus med Dansesal ovenpaa, samt Watkins Butik og Pri-vaatbolig, med Postkontoret, alt pent gulfmalet. Her lægger Postdampskibene til. Paa Opsiden af Canneries er Birnies Dok med Pakhus, samt Coopers & Brewers Butik, ovenover denne er Birnies Hall, som velvilligt er vor Menighed overlodt til dens Gudstjenester. Endvidere finder vi her Birnies Saloon, en af de respektabelste i sit Slags, med Læsestole, hvor Cathlamets Indbyggere mødes, diskutere Dagens brændende Spørgsmaal og læser Dagens Nyheder.

Ovenpaa har Stedets Avis "Cathlamet Gazette" sit Trykkeri.

Hele dette Bygningskompleks er gulfmalet.

Foran paa Bryggen staar en temmelig høi Flagstang, hvorfra Stjernerne og Strikernes vaier ved festlige Anledninger.

I Sidebygningen har Lagerne Wilson og Darnell sine Kontorer og bag Hallen, oppe paa Bakken, er et lidet hvidmalet, enetages Hus, hvor Pastor Nissen har opslaaet sit Paulun.

Opover Bakkerne ligger etpar Hoteller og endel mer eller mindre pene Huse med haver omkring. Nede paa Wests Dok kommer en smalsporet Jernbane frem fra Tømmerpladserne op i Skogen.

Opover bag den lille By hæder de grønne Aaser sig mod Fjeldene i det Fjerne.

Omtrent 10 Mil udi Floden ligeoverfor Byen ligger Puget Island en lang flad Ø, hvis fleste Indbyggere er Norske, ca. 30 Familier.

Dampbaaden lægger til ved Birnies Dok, hvor der, som paa alle Smaafloder, er en Flok samlet for at se paa Dampbaaden, og snart fidder vi i Pastor Nissens lille Hjem, fra hvis Vinduer vi kunne betragte Dampskibstrafikken ved Bryggerne, de mange Skibe, som glider op og ned ad Floden, Tømmerflaaderne og Prammerne, ladebe med Brændeved.

Oer paa den anden Side ligger Puget Island, fogklædt med grønne Marker og Huse imellem og tværs over Floden, ca. 10 Mil herfra hæver Fjeldene i Oregon sig 3,000 Fod høit.

Den skandinaviske Evangelist Lutherke Menighed, Puget Island og Cathlamet er organiseret 9de September 1894.

Fleere Aar tilbage i Tiden blev Puget Island besøgt af vore Prestes i Astoria men synes i den senere Tid at være gaaet i Glemme.

For etpar Aar siden blev Past. Nissen, som da var stationeret som vor Missionær i Astoria, anmodet af Folk fra Den om at komme derop og besøge dem.

Den i Astoria stationerede Modprest, af Konferensens, havde imidlertid organiseret en liden Menighed paa Dens Vestside (Oregonfiden) saa Pastor N. en Tid var i Tvil, om han gjorde Ret i at efterkomme Begjæringen om at komme did.

Da Opfordringerne imidlertid blev fle. e og stærkere gjorde han endelig en Tur did og holdt sin første Gudstjeneste der i Martin Hoglie's Hus om Formiddagen den 28de Januar 1894 og en Aftenandagt samme Dags Aften i Ole Groves Hus.

29de April 1894 blev da Puget Island Menighed organiseret.

Ved Hjemreisen til Astoria, Dagen efter mødte Pastor Nissen paa Bryggen i Cathlamet en Dame, Mrs. Hanna Miller, som fortalte ham, at hun netop stod paa Farten ned til Astoria for paa egne og andres Begne, at anmode ham, om at hjælpe de faa skandinaviske Familier i Cathlamet, med Guds Ords Forkyndelse og muligens saa organiseret en i den Menighed der.

Pintsedag, 13de Mai afholdtes den første nord-lutherke Gudstjeneste i Cathlamet, i en tom Bygning i Athen en Forstad til Cathlamet, og 10de Juni blev Cathlamet Menighed organiseret.

Der blev imidlertid talt en Del om, at saa disse to smaa Menigheder sammen og 9de September blev, som før sagt, den nuværende Menighed dannet og Raldsbrev udstedt til Pastor Nissen, som modtog Raldet og flyttede op til Cathlamet i Begyndelsen af November.

Menighedens Medlemsfortegnelse viser nu 18 Navne eller 53 Sjæle, medens der paa begge Pladse er flere Standnaver, som kommer til vore Gudstjenester og regner sig som hørende til os, uden formelt at være indskrevne i Menigheden.

Menigheden blev optagen i Synoden ved Synodemødet i Parkland ijsor.

Denne lille Menighed gjør forholdsvis meget for sin Prest.

De fleste af dens Medlemmer er fattige eller dog mindre bemidlede Folk, som for ikke lang Tid siden har nedsat sig her og hvoraf især Døerne har havt meget at kæmpe med.

I den store Oversvømmelse ijsor stod saaledes hele Den under Vand en Maanedes Tid, hvorved al Sæd og Plantning blev ødelagt og Bygninger revne overende eller ramponerede.

Dog de er nøisomme Folk, som finder sig i Himlens Tilfælelser og tager ude Tag, naar Prøvelsen er over.

Ved ihærdigt Arbeide, i Forbindelse med en fast Tro paa Gud, vinder man tilslut frem til Maalet og saa lægger Herren sin Velsignelse til.

(Vere)

Afholdsmøder.

Mandag den 21de Oktober holdt Pastor H. J. Strand et Afholdsforedrag i Bergen Menigheds Kirke i Roland. Kirken var fuld af Tilhørere, som med spændt Opmærksomhed hørte paa Foredraget, der gif ud paa at vise Drukkenstabsens forstræffeige Følger i alle Retninger. Efter Foredraget holdtes der Samtalemøde, hvori flere af Menighedens Medlemmer deltog. Man talte især om de forskjellige Veiligheder, da de stærke Drikke misbruges. Efter Samtalen erklærede den store Forsamling, baade Mænd og Kvinder (paa meget saa Undtagelse nær) ved Reising, at de for Fremtiden vil seire sine Brullupper, større og mindre Selskaber o. s. v. uden Brug af stærke Drikke uden i Sygdomstilfælde. Dog skulde til stærke Drikke ikke medregnes hjemmelavet Øl eller Vin eller lignende lette Vinforter.

Onsdag den 23de Oktober holdtes et lignende Foredrag og et lignende Møde ca. 25 Mil isondenfor Roland, i Fjeldberg Menighed, Pastor Guttebø's Rald. Her boede Pastor Strand særlig ved Saloonen og dens ødelæggende Indflydelse og viste, hvorfor man ikke kan følge denne Indretning. Efter Foredraget vedtoges ogsaa her med overveidende Majoritet ved Reising af Mænd og Kvinder de jelsomme Bestemmelser som ovenfor nævnt.

Et Par Dage forud for disse Møder holdtes et lignende i Thor, Iowa, Pastor Ballestads Rald, og Pastor Strands egne Menigheder har allerede for en Tid siden indført lignende Bestemmelser.

Er det ikke et glædeligt Tegn at Prestes og Menigheder begynder at røre paa sig til en kraftigere Modarbejdelse af Drukkenstaben? Skulde der i vort Samfund være nogen Menighed, hvis overveidende Antal Medlemmer ikke skulde enes om at seire sine Brullupper og Selskaber uden stærke Drikke og at holde op at traktere hverandre med stærke Drikke? Jeg tror det ikke. Tværtimod tror jeg, at hvis vi tager lidt kraftigere i og paa særskilte Møder behandler denne Sag med Menighederne, saa skal vi blive bestjæmmet over den Ullighed, som vi vil møde hos den overveidende Del af Menighedsfolket. Efter de ovennævnte Møder hørte jeg flere Udtalelser som denne, at det er noget, vi har ventet længe paa skulde blive gjort. Vi vil imødefomme en dyb Træng og et inderligt Onske hos den bedste Del af vort Folk ved at saa antaget saadanne Resolutioner. Atvorige Folk venter paa at der skal blive gjort noget. Og det er noget meget betydeligt, der er gjort, naar en Menighed bestemmer sig til at holde op at traktere stærke Drikke paa hverandre. Der bliver da ingen anden Brug igjen af de stærke Drikke end Drankerens og Smugdrinkerens. Thi Brugen i Sygdomstilfælde gaar ind under medicinsk Brug og tænkes ikke paa her.

Vil ikke hver eneste Prest og Menighed i den norste Synode følge de ovennævnte Prestes og Menigheders Eksempel i dette Stykke? Kanste ogsaa de andre norste Kirkesamfund kan komme efter, og Drikkeriet og Drukkenstabslosten blandt vort Folk vil have faaet et Stød, som den aldrig forvinder. Lad os gennem Kirketidenden saa høre, hvergang en ny Menighed kommer efter i denne Sag.

G. S. m e d a l.

Roland, Iowa, 28de Oktober 1895.

Et natligt Sörgespil.

Byen Dundee i Skotland ligger ved Bredden af de smale og ikke meget dybe Havarme, som ofte gaar dybt op i Landet baade paa den Noiside og noriside Kyst. Indtil for kort Tid siden saa man her 5 eller 6 Fjernpiller, som ogsaa ved Flobtid ragede langt op over Vandet, nu er de fjernede, og man har bygget en Bro tværs over Havarmen — Tag Hoben — hvorover Jernbanen gaar. Sine Piller var Levinger af en anden Jernbanebro, som fremkaldte en frygtelig Ulykke. Det var om Aftenen den 28de December 1879, da en forskæddelig Storm rasede paa Skotlands Kyst. Da for et Tog med fuld Damp over denne Bro. Bludselig hørte man en Dæm, først en nhyggelig Knagen, som naar en Stillads styrter sammen, der paa Hølgernes Plaster, som et Dieblis aabnede sig og derpaa atter slog sammen igjen. Det var alt; den mørke Nat udbredte sig over Ulykkesstedet. Fra Strandbredden saa man blot nogle Øys, som pludselig sluktedes i Mørket. Broen var styrtet ned og Jernbanetogget laa paa Havelis Bund. Ikke en eneste Rejsende er reddet, som kunde fortælle det foresaldne.

Men omendkjent Toget gik mellem to af Skotlands betydeligste Byer, var der dog neppe 30 Passagerer dermed, thi Ulykken skede en Søndagsaften, og paa denne Dag hviler næsten al Jernbanefart, og selv om der gaar Tog, saa bliver de kun libet benyttede.

Ogsaa vi er paa et Tog, som allerede har passeret mange Stationer, og som fludsfomt nærmer sig en dyb Afgrund, som det er umuligt at undgaa. Denne Afgrund hedder Døden. Ved J, hvorledes J skal komme over den? Tror J, at J har bygget eder en fast Bro af gode Gjæringer, rebelige Hensigter, af Religion og Gudfrugtighedsbeviser? Tænker J, at eders Tog derfor sikkert vil komme over paa den anden Bred, det vil sige, at J i god Behold skal opnaa at stue det evige Liv? Lad mig sige eder, hundreder, ja tusinder af Rejsende har begibet sig ud paa denne Bro, og er styrte i Dybet, Billederne brast, Afgrunden slugte dem. J hundredevis, ja tusindvis har man paa nu bygget disse Broer op igjen, og de lyntes at maatte kunne gaa mod alle Farer, men ikke en eneste har holdt. Dødens Væger lukker sig hver Dag over saa mange Ofre, at man ikke engang kan bestemme deres Tal.

Men ved Siden af disse bedrageriske Broer ved jeg en Overgang, en eneste, hvorpaa J kan forlade eder, uden at behøve at frygte for nogen Ulykke. Denne Bro er ikke gjort af Ræmmede og Sten, det er af Frejeren, Jesus Kristus. Han siger: "Jeg er Vejen" (Joh. 14, 6), ligesledes: "Derfor nogen gaar ind ved mig, han skal blive salig." (Joh. 10, 1). J Dødens Afgrund har Jesus kastet sin egen Død, for at vi skulde kunne komme over den i sin Død. Se nu, hvor mange Lyg der hver Time gaar over denne uretke lige Bro, og ikke en eneste falder i Dybet, alle naar de lykkelig over paa den anden Bred. Der siger de Rejsende til, og med stor Fortvivlelse: "Skrig højt, vi forsvare os over Abrielsen. Vilde J ikke gjerne være med Mandt den?"

Men vi vil lægge dem i Middel og Fremtid, tilfide. Det er vist, at efter Døden kommer Livet. For at undgaa evig Fordømmelse er der tilbudt dig et

eneste Middel: "Jesus Kristi Blod er udgydt, for at afdø dine Synder og fremstille dig for Gud uden Plet, hellig og uforselig. Vil du benytte dette Middel? Du kan sige: 'hvor du vil, noget andet findes ikke. Det er det samme, hvorpaa Apostelen Johannes pegede for næsten 2000 Aar siden, da han sagde: "Jesus Kristi Blod renses os fra al Synd." (1 Joh. 1, 8). Tag derfor din Tilflugt til denne Frelser. Kæft dig i hans Arme eller hvis du ikke har Kraft dertil, lad hans Arme omslutte dig. Deri befaar Troen! Fra den Stund af vil Kristus rense dig fra al Uretfærdighed, han vil med sine gjennemvorne Hænder lede dig frem for sin Fader og sige: "Jeg er død for ham, for ham har jeg overvundet Døden!" Som alene giver os det evige Liv.

Men søv ikke længere! Medens du læser disse Linier, er dit Tog kommen Afgrunden en Smule nærmere. Forvis dig om, sørend det er for sent, at det løber frem paa det Spor, som er lagt af Jesus Kristus, thi. "Hvorledes skal vi undfly, dersom vi ikke agter saa stor en Salighed?" (Hebr. 2, 3). — Den gode Gurde.

Gjør hvad du kan.

En Rejsende har fortalt følgende Tildragelse: Jeg var paa en Reise til Indien. Da Søen en Aften var meget oprørt paa Grund af Storm blev jeg syg og maatte holde min Kæ. Pludselig hørte jeg Skriget: "En Mand overbord!" Min første Tanke var at springe op paa Dækket for at hjælpe til, men jeg hørte, at Skibstolkene allerede var i travl Virksomhed og for ikke at staa dem i veien, forblev jeg nede. Imidlertid tog jeg min Lampe bort fra Bægen og holdt den nær til Vinduet, saa at Lyset kastede sine Straaler ud paa det stormbevægede Hav. Kort derpaa raabte en Stemme glad: "Han er frelst!" Med taknemmelig Hjerte hængte jeg min Lampe atter paa Bægen.

Den næste Dag sagde man mig til min Forbavselse, at hin Mand havde min Lampes Lysstraale at takke for Livet, thi kun ved den var de satte istand til at kaste Redningslinien ud til ham.

Kjære Læser, synes alt mærkt omkring dig, følger du dig selv og ufluktet til Arbejde for Herren, forsag aldrig! Paa det stormombruste Livshav gives der ogsaa Arbejde for dig. Lad dit Lys brænde! Lad det straa ind i den dunkle Nat, ud til de mange flodbrudne Mennesker, der holder paa at fortabes. Se paa Jesus og gjør, hvad du kan, selv om det kan synes nok saa ringe. Et libet ventligt Ord fra dig, et Formaningsord eller Trøstens Ord kan frelse en Sjæl fra Døden, ja fra evig Fortabelse. Arbejd saa, at ogsaa du engang kan høre med Glæde paa din store Ophavsbedrømmen. Vel, du gode og tro Træer! Du har været tro over Ider, jeg vil sætte mig over meget; ja! ind til din Herrens Glæde! (Matth. 25, 21).

Hyheder.

Torsdag, den 28de November, er af Præsident Cleveland bestemt til Talsmandsvalg.

Byroens Formand, Past. B. Kroen, har sendt \$2,000 til "P. S. U.", men Indsamlingen er ikke afsluttet. Vi haaber den vil varetærlige.

Betalt for Hverald.

Mrs Helene Langhø, Hovedahl, Minn, Rev B J Gaines, Maustor, Wis, Mrs A Knudson, Minn, Thomas Thompson, Jersey Cien, New Jersey, John Todie, Dakland, Cal, S O Gjesle, Campbell, S. Dak, Ole Fosse, Harmony, Minn, S A Grimes, Newman Grove, Nebr, hver 50 Cents, J H Jackson, Battle City, Mont, Ole B Jørgensen, Rich Centerville, Wis, Ole P Bakke, Ravville, N D, hver \$1.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

O Balkum, Parkland, Wash, \$50. Ole Scabed, jr. \$10, T O Øen, \$5, Ole Fosse, Harmony, Minn, \$5, Kvindesforeningen i Parkland, Wash, \$10.

Parkland, Wash. 26. Nov. 1895.

T. Larsen, Kasserer.

Bidrag til "P. S. U." samlet ved Form. B. Kroen. Efter "Kirketidende" No. 43:

Knud Brye, Coon Valley, Wis, Rasmus Hansen, Pine Island, N, D, Berthend Johnson, Warwick, Minn, Prof H Hansen, Prof Bothne Prof Dr Gronrud, Prof Scheel, Mrs O A Kloster, Decorah, Ia, Ole Olson Genoa, Nebr, Christian Baagbo, Omema, Mich, Balborg Hansen, Chestnut Hill, Mass, R Thyronhjen, Thor Halvorsen, Decorah, Ia, Lars S Dale, Merriam Park, Minn, Anders H Vigens, Decorah, Ia, hver \$1. Einar Nilson, Fort Ridgely, Minn, T J Sundbold, New Hampton, Ia, hver 50 Cents, Bertha A Hansen, Holstein, Ia, Nellie og Palma Nelson, Fort Ridgely, Minn, hver 25 Cts, tilsammen \$294.78.

B. Solberg, Jblyville, S. D, Olef Land, Anders Dybdal, Osston, Ia, O P Haugen, O Woen O P Tenold, O A Klasterud Calmar, Ia, Mrs Ole Christensen, Roland, Ia, H T Wangsness, Norman, Ia, Ole D Johnson, Northwood, Ia, R Nelson, Gunder, Ia, T H Bunde, Tynes, Ia, Karen Coltart, Cleveland, D, hver \$5; Vasse E Wangsness, Eivind Thylfson, Calmar, Ia, E D Ellingson, Ridgeway, Ia, B J Suckow, Sioux Rapids, Ia, hver 3 Doll.

Gjør ikke noget ondt forat behage Mennesker, thi de kan ikke frelse dig, naar Gud vil forsyne dig for dine Synders Skyld.

— Lad ingen Ting, hvor ringe eller stor den end er, drøge dit Hjerte til sig med Uret, at ikke en ond Rod skal spire, der bringer et Røg og Frygt, som træler alle andet godt.

— Deri, som om Mødgenes Inderer flukert paa at oplede: Måten, og om Måten er fæstet paa Morgenen, han vander i stor Mædighed og Sælerhed.

Bekjendtgørelse.

Det aarlige Corporationsmøde for "The Pacific Lutheran University Association" afholdes i Universitetssbygningen, Dagsdagen den 1ste December 1895, paa Bølg af Trustees og anden Forretning vedkomende Corporationen.

Medlemmer af vort Samfund er den ligt indbudne.

Parkland, Wash, 26. Nov, 1895:

T. C. Sæter, Vice-Pres.

Bekjendtgørelse.

Om Gud vil, holder Stillehavskystens nordre Specialkonferens sit Møde i Parkland, Wash., fra Kl. 9 Torsdag den 5te December til Tirsdag Eftermiddag den 10de December. Forhandlingsgjensstand i Konferensen: "Hvorledes skal vi i vort Missionsarbejde bedst efterkomme Jesu Befaling: Bærer jvilde som Slanger, men ensfoldige som Duer". — Forendlingsgjensstand i det offentlige Møde er: "Den Kristnes Bidnepfugt".

Vigelig Fordeling af Reiseudgifter. Præsidenterne bør melde sig i betimelig Tid. N. C. Sæter.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maaske ud benyttes inden Udlobet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gaa baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Den 19de September 1895 begyndte "Pac. Luth. Univ." sit andet Skoleaar. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Sport og Uppødsning betales særskilt. Bærelse Koster fra 25 cts. til om \$1.50 og Koster \$2.00 om Ugen.

I Børneskolen gives Undervisning i Religion og Moral saavel som i de sædvanlige Common Skolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen.

Ansøgninger om Oplægske indsendes snarest muligt til Mrs. J. Ø. Sæter, Parkland, Peace Co., Wash.

